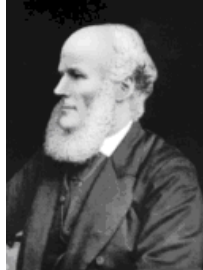


Het grondgebied van de volken vastgesteld overeenkomstig het aantal Israëlieten

Uit: “Aantekeningen op Deuteronomium”, p. 606 e.v., verkrijgbaar bij “Uit het Woord der Waarheid”: <http://www.uithetwoordderwaarheid.nl/webshop/categorie/boeken-nederlands>

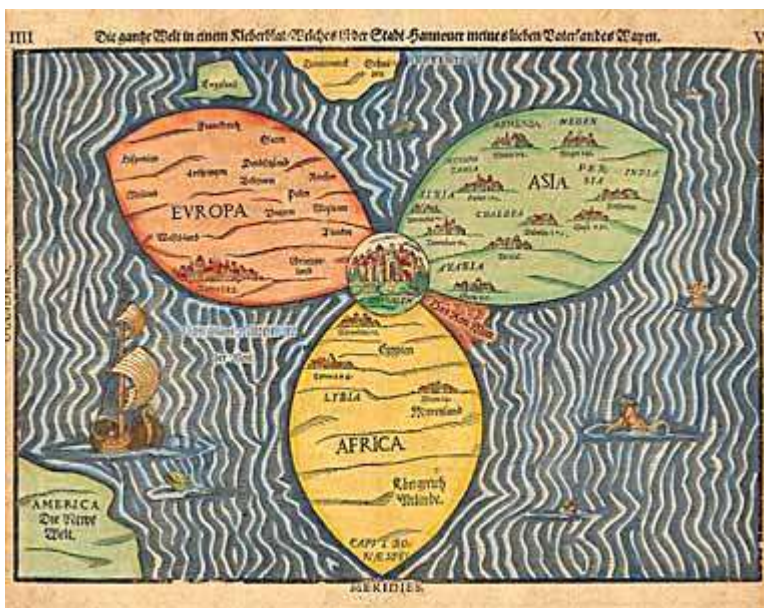
Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Overzetting, plaatjes en voetnoten door M.V., 13-12-2022



C. H. Mackintosh (1820-1896)

Deuteronomium 32:8-14

“Toen de Allerhoogste aan de volken het erfelijk bezit uitdeelde, toen Hij Adams kinderen van elkaar scheidde, heeft Hij het grondgebied van de volken vastgesteld overeenkomstig het aantal Israëlieten¹.⁹ Want het deel van de HEERE is Zijn volk, Jakob is het gebied dat Zijn eigendom is.¹⁰ Hij vond hem in een woestijngebied, in een woeste, huilende wildernis. Hij omringde hem, Hij onderwees hem, Hij beschermde hem als Zijn oogappel.¹¹ Zoals een arend zijn nest opwekt, boven zijn jongen zweeft, zijn vleugels uitspreidt, ze pakt en ze draagt op zijn vlerken,¹² zo heeft alleen de HEERE hem geleid, er was geen vreemde god bij hem.¹³ Hij liet hem rijden op de hoogten van de aarde, en hij at de opbrengsten van het veld. Hij liet hem honing zuigen uit de rots, en olie uit hard gesteente;¹⁴ boter van runderen, en melk van kleinvee, samen met het vet van lammeren, van rammen die in Basan weiden, en van bokken, samen met het allerbeste binnenste van de tarwekorrel, en druivenbloed, goede wijn, hebt u gedronken”.



Wat wordt hier aan een heerlijk feit herinnerd, een feit waarvan de volken der aarde niet veel begrijpen, en waarvan ze weinig notie nemen. Wie denkt er over het algemeen aan, dat bij de oorspronkelijke vaststelling van de grenzen der landen de Allerhoogste allereerst rekening hield met “de kinderen Israëls”? Toch was dit zo, en de lezer moet dit veelbetekenende feit wel in het oog houden. Wanneer wij de aardrijkskunde en de geschiedenis beschouwen vanuit Bijbels oogpunt, dan zien wij dat Kanaän en het zaad van Jakob voor God het middelpunt vormen. Ja, Kanaän, die smalle strook land aan de oostkust van de Middell-

landse Zee gelegen, nog kleiner dan Nederland, is voor God het middelpunt van de aarde, en de

¹ Vgl. Handelingen 17:26-27: “En Hij maakte uit één bloed heel het menselijke geslacht om op heel de aardbodem te wonen; en Hij heeft de hun van tevoren toegemeten tijden bepaald, en de grenzen van hun woongebied, opdat zij de Heere zouden zoeken, of zij Hem misschien al tastend zouden mogen vinden, hoewel Hij niet ver is van ieder van ons”.

twaalf stammen Israëls zijn het hoofdonderwerp in Gods geschiedenis. Daar denken de aardrijkskundigen en de geschiedschrijvers maar weinig aan. Zij hebben landen beschreven en de geschiedenis te boek gesteld van volken die een veel groter grondgebied hadden en staatkundig veel belangrijker waren dan Palestina en het volk Israël. Dat vonden zij, maar voor God betekenen ze niets vergeleken bij die smalle strook land die Hij Zich verwaardigt Zijn land te noemen, en het is Zijn voorname dat het zaad van Abraham, Zijn vriend, dat land zal beërven. (Kaart boven: 1581, Heinrich Bunting, klaverblad met Jeruzalem/Israël in het midden van de aarde. Zie Jesaja 19:24: “Israël ... in het midden van de aarde”. Zie ook Ezechiël 5:5²; 38:12. Kaart hieronder: ook op de wereldkaart ligt Israël in het midden van de aarde).



Deze waarheid wordt voor ons ontwikkeld en aan ons duidelijk gemaakt in de profetische geschriften van het Oude en Nieuwe Testament. “Want het deel van de HEERE is Zijn volk, Jakob is het gebied dat Zijn eigendom is. Hij vond hem in een woestijngebied, in een woeste, huilende wildernis. Hij omringde hem, Hij onderwees hem, Hij beschermde hem als Zijn oogappel” (32:9-10) – dat is het gevoeligste deel van het lichaam – “Zoals een arend zijn nest opwekt, boven zijn jongen zweeft, zijn vleugels uitspreidt, ze pakt en ze draagt op zijn vlerken, ¹² zo heeft alleen de HEERE hem geleid, er was geen vreemde god bij hem. ¹³ Hij liet hem rijden op de hoogten van de aarde, en hij at de opbrengsten van het veld. Hij liet hem honing zuigen uit de rots, en olie uit hard gesteente; ¹⁴ boter van runderen, en melk van kleinvee, samen met het vet van lammeren, van rammen die in Basan weiden, en van bokken, samen met het allerbeste binnenste van de tarwekorrel, en druivenbloed, goede wijn, hebt u gedronken”.

Moeten wij nog zeggen dat dit in de eerste plaats van toepassing is op Israël? Zeker, de Gemeente kan eruit leren en er nut van hebben, maar wie hier de Gemeente wil zien, zou haar van haar hoge hemelse standpunt tot de aarde neerhalen. Wat heeft de Gemeente van God, het Lichaam van Christus, te maken met het vaststellen van de grenzen van de volken der aarde? Volstrekt niets. De Gemeente naar Gods gedachten is een vreemdelinge hier beneden, haar deel en haar hoop zijn daarboven. Er zou niets veranderen aan de loop van de wereldgeschiedenis als de Gemeente nooit bestaan had. De Gemeente heeft niets te maken met de staatkunde van deze wereld. Ze is ontrouw aan haar Hoofd, aan haar roeping, aan haar beginselen, voor zover ze zich mengt in de dingen van de volken. Het voorrecht van de gelovigen die tot de Gemeente behoren, is dat ze zedelijk gelijk zijn aan een verworpen en in de hemel opgenomen Christus. “Zij” – zegt de Heer Jezus, als Hij spreekt over de Zijnen – “zijn niet van de wereld, zoals Ik van de wereld niet ben”.

Lees ook:

- “De naties werden territoria gegeven in functie van Israël”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/naties-teritoria.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

² “Zo zegt de Heer JaHWeH: Dit is Jeruzalem: Ik heb het te midden van de heidenvolken gezet met landen eromheen” (Ezechiël 5:5).